

Câu Chuyện

Thánh Bốn Mạng Của Hướng Đạo

Từ ngày gia nhập sinh hoạt với Hướng Đạo ở tuổi thiếu sinh, chúng tôi được nghe đến tên một vị thánh của Thiên Chúa Giáo. Đó là Thánh George (Saint George) là vị Thánh bốn mạng của Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới. Các Trưởng đàn anh (thiếu trưởng, liên đoàn trưởng, đạo trưởng) nhiều lần kể cho chúng tôi nghe về những hành vi nghĩa hiệp của vị Thánh này. Chính những hành vi nghĩa hiệp đó mà người sáng lập ra Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới là huân tước Baden Powell đã chọn vị Thánh này làm Thánh bốn mạng cho cả một Phong trào có 162 quốc gia thành viên trên thế giới và Phong Trào đó đã tồn tại, phát triển hơn một thế kỷ nay (thành lập từ năm 1907). Chúng tôi là những thiếu sinh được khuyên là nên noi theo tấm gương hy sinh và giúp ích của vị Thánh này với ngụ ý nên làm điều tốt điều lành và tránh điều xấu điều ác. Cụ Baden Powell vốn là tín đồ Cơ Đốc Giáo, có niềm tin mãnh liệt vào tôn giáo và đề cao tín ngưỡng tâm linh. Trong rất nhiều lần nói chuyện với Hướng Đạo Sinh cũng như những bài viết của Cụ trên những tạp chí Hướng Đạo và Giáo Dục ở nước Anh sau kỳ đệ nhất thế chiến (1914 – 1918), Cụ đều khuyến khích các Hướng Đạo Sinh (Trưởng và đoàn sinh) nên cân nhắc lựa chọn cho mình một tôn giáo để phó thác niềm tin. Ngoài ra Cụ cũng đề nghị với các Hướng Đạo Sinh nhiều phương cách để chiêm nghiệm những cảm nhận có tính cách tâm linh, vì Hướng Đạo Sinh “nhất định” không phải là những kẻ vô thần. Bởi những lý do đó, Cụ nhận Thánh George làm thánh bốn mạng cho

Hướng Đạo Sinh trên toàn thế giới là điều không có gì nghịch lý với lý tưởng phục vụ tha nhân, giúp ích mọi người của Hướng Đạo.

Như chúng ta đã biết, Phong Trào Hướng Đạo khởi đầu từ nước Anh, sau đó lan dần sang các nước thuộc địa của Anh rồi du nhập vào các nước Âu Châu khác, Á Châu, Mỹ Châu, Phi Châu và một số quốc gia ở vùng Cận và Trung Đông, trong đó có nhiều quốc gia mà dân chúng có niềm tin tôn giáo khác với Cơ Đốc Giáo. Dù vậy Phong Trào Hướng Đạo ở nhiều quốc gia cũng đều cử hành “Ngày Tưởng Nhớ” vị Thánh bốn mạng của Hướng Đạo cho đoàn sinh của họ như một tấm gương tốt đóng góp vào công cuộc đào tạo công dân tốt để phục vụ quốc gia và tha nhân. Ngay tại quốc gia Hoa Kỳ, nơi có số đoàn viên Hướng Đạo đứng vào hàng thứ nhì thế giới (đông nhất là Indonesia thuộc Á Châu) và là quốc gia có tín đồ Cơ Đốc Giáo

(Tin Lành và Công Giáo) chiếm đa số cũng không thấy có tổ chức “Ngày tưởng nhớ Thánh George” hàng năm như ở Việt Nam trước đây. Nhưng theo tài liệu của Ủy ban Công giáo Quốc gia của hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ thì thông qua các giáo khu Công giáo, các Hướng Đạo Sinh có thể được tưởng thưởng huy chương Thánh George nếu có những hành vi nghĩa hiệp cao cả đối với cộng đồng tôn giáo trong giáo khu với điều kiện là thực hiện một số công việc do Ủy ban Công giáo Quốc gia của hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ quy định.

Trở lại thời gian trước, khi còn ở Việt Nam, hằng năm cứ đến ngày 23 tháng tư là ngày kỷ niệm húy nhật của Thánh George, chúng tôi được các Trường nhắc đến tên của vị Thánh này và kể cho nghe những mẩu chuyện

“cứu khốn phò nguy” của Thánh George. Có những lần, trong những buổi lửa trại, chúng tôi cùng nhau diễn hoạt cảnh mô tả thanh niên George chiến đấu với ác thú để cứu một cô gái buộc phải nộp mạng cho nó để dân chúng được sống bình an không bị nó quấy phá.

Câu chuyện kể về Thánh George như sau: George sinh vào thế kỷ thứ 3 sau công nguyên (giữa năm 256 và 285) tại Cappadocia là vùng đất nay thuộc Thổ Nhĩ Kỳ trong một gia đình Thiên chúa giáo, là con trai của một nhà quý tộc thuộc đội quân La Mã. Khi cha của George mất, ông gia nhập vào quân đội La Mã và trở thành một sĩ quan kỵ mã. Khi có chiến dịch chống lại dân Thiên Chúa Giáo vào đầu thế kỷ thứ 4, khoảng năm 303 sau công nguyên, George đã từ bỏ chức vụ trong quân đội để phản đối và tìm đến cung điện của đại đế Diocletin (đại đế La Mã 284 – 305) để cầu xin nhà vua ngưng việc ngược đãi tín đồ Kitô giáo.

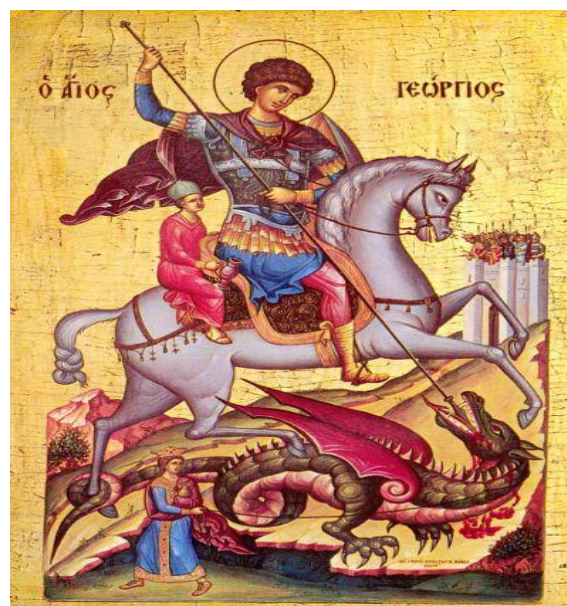
Trong dân gian lúc bấy giờ lưu truyền lại một trong những câu chuyện nổi tiếng của George là trận đấu giữa George với con rồng ác... Trên đường đi qua vùng Silene (nay là xứ Libya), George đi ngang qua một thành phố đang bị một con quái long ẩn náu trong đầm

lầy thường xuất hiện quấy phá dân chúng. Dân thành phố đó mỗi ngày phải hy sinh một người để nạp mạng cho quái thú. Ngày George đi qua thành phố kinh hoàng đó cũng là ngày quận chúa Cleolinda, con của sứ quân tại đây phải làm vật tế cho ác long. George nghe được nên bèn phóng ngựa đến, dùng thanh trường thương sẵn có trong tay để đánh nhau với ác long phun lửa và cứu được quận chúa Cleolinda ra khỏi nanh vuốt của con vật đã giết hại không biết bao nhiêu là dân trong thành phố. Nhờ việc cứu người của George mà sau đó, sứ quân, quận chúa và đông đảo dân chúng trong thành phố đã theo Kitô giáo.

Tiếp tục lên đường thực hiện sứ mạng cứu giúp những kẻ bị áp bức bất công, sau cùng George đã tìm và diện kiến được đại đế Diocletin. Tuy nhiên tại kinh thành La Mã, George chống lại lệnh của hoàng đế bắt phải bỏ đạo nên bị tra tấn và nhốt vào ngục. Cuối cùng, George bị kéo lê trên đường phố Diospolis, nay là Lydda và bị chặt đầu vào ngày 23 tháng tư năm 303. Thánh George lúc nào cũng được tả bằng bức tranh một hiệp sĩ cầm khiên có chữ thập đỏ ngồi trên lưng ngựa hay đang chiến đấu với ác long. Thánh George cũng được coi là Thánh bảo hộ đặc biệt cho xứ Anh và dân của xứ này. Binh lính Anh được kêu gọi đeo biểu tượng Thánh George ở ngực. Lá cờ Thánh George màu trắng có

vạch thập đỏ được kết hợp tạo nên lá quốc kỳ của Anh.

Theo tập tục khi còn ở Việt Nam, ngày 23 tháng tư hàng năm chúng tôi, Hường Đạo Sinh được các Trưởng hướng dẫn để tổ chức lễ tưởng niệm Thánh George ở một buổi họp đoàn hay trong một kỳ trại. Chúng tôi, mỗi người được cài một hoa hồng màu đỏ ở ngực áo bên trái, nghe kể chuyện, diễn kịch thanh niên George đánh nhau với rồng phun lửa và hát những bài hát ca ngợi sự hy sinh của George rồi lấy đó làm những bài học cho chính mình để làm sao thể hiện lòng yêu thương và giúp đỡ người khác. Đó cũng là dịp chúng tôi ghi nhớ để áp dụng Luật và Lời Hứa Hường Đạo trong sinh hoạt hàng ngày.

Hiện nay, mặc dầu chúng ta là những Hường Đạo Sinh Hoa Kỳ gốc Việt, đại đa số đoàn sinh là những em đến định cư ở Mỹ lúc còn nhỏ tuổi hoặc được sinh ra và lớn lên ở đất nước này. Điều mà các Trưởng mong muốn là làm thế nào để cho các em không đánh mất “bản thể” Việt Nam của mình. Điều đó có nghĩa là

Trưởng phải có trách nhiệm hướng dẫn cho các em hiểu rõ về nguồn gốc xuất xứ của mình về phương diện sắc tộc, lịch sử, văn hóa, ngôn ngữ cùng những phong tục tập quán tốt của cha ông để lại. Ngoài ra, những truyền thống và tập tục của Hướng Đạo mang tính cách giáo dục và hướng thiện cũng nên được khuyến khích áp dụng để các em trong tương lai, lúc trưởng thành, vừa có những kỹ năng thực dụng cho đời sống, vừa biết cách quản lý lãnh đạo lại vừa có tính nhân bản đầy lòng vị tha và nhân ái. Nếu được như vậy thì công cuộc giáo dục của Hướng Đạo quả là một công cuộc giáo dục lớn mà chưa có một đoàn thể nào thực hiện được.

Tinh thần của vị Thánh bốn mạng của Hướng Đạo – Thánh George, thiết nghĩ cho đến nay đối với cộng đồng Hướng Đạo toàn thế giới gồm nhiều chủng tộc, nhiều màu da, nhiều tín ngưỡng, nhiều ngôn ngữ và bản sắc văn hóa khác nhau vẫn còn là một biểu trưng cho lòng **Danh Dự**, sự **Trung Tín** và tinh thần **Nghĩa Hiệp**, **Giúp Ích** tha nhân. Những điều đó chẳng phải là điều mà chúng ta – Trưởng Hướng Đạo muốn truyền đạt đến những tâm hồn trong sáng của các em hay sao?

Hoàng Kim Châu

Tráng Đoàn Nguyễn Trãi

Tháng 10 - 2015

